

ŚWIATŁO

NR 4 (45) MIESIĘCZNIK PARAFII PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚW. I AKCJI KATOLICKIEJ w Brzostku CZERWIEC 2000

Najświętsze Serce Jezusa zmiłuj się nad nami

KULT SERCA JEZUSOWEGO

Miesiąc czerwiec jest poświęcony szczególnej czci Najświętszego Serca Jezusa. Główne święto czerwcowe to piątek po Oktawie Bożego Ciała. Życzenie to wyraził Chrystus objawiając tę tajemnicę św. Małgorzacie Alacoque.

Na ścianie naszego kościoła parafialnego jest obraz Pana Jezusa z napisem "Jezu ufam Tobie". Pan Jezus wskazuje na swe serce, z którego wypływają dwa promienie biały i czerwony. W tej postaci ukazał się Jezus niedawno kanonizowanej św. Faustynie Kowalskiej. Biały promień oznacza wodę, która usprawiedliwia dusze, czerwony oznacza krew, która jest życiem dusz.

Serce w kulturze ludów na całej ziemi, a również i w naszej religii chrześcijańskiej jest symbolem miłości. "Będziesz miłował Pana Boga swego z całego serca swego, ze wszystkich sił swoich, ze wszystkich myśli swoich, a bliźniego swego jak siebie samego". To jest największe przykazanie, na nim zawisł zakon i prorocy. Co więcej Jezus Chrystus w swoim nauczaniu nawołuje do miłości nawet naszych nieprzyjaciół, a z wysokości Krzyża, kiedy Mu urągali, modlił się do Ojca Niebieskiego: "Boże, odpuść im bo nie wiedzą co czynią".

Z miłości bliźnich będziemy sądzeni przy końcu świata i od tego będzie zależać cała nasza wieczność. (Por. Mt 25, 31-46) Święty Jan apostoł w swoim liście pisze, że kto miłuje jest z Boga. Natomiast św. Paweł w I liście do Koryntian zaznacza: "Gdybym mówił językami ludzi i aniołów ...posiadał wszystką wiedzę ...a miłości bym nie miał byłbym niczym ...bo miłość cierpliwa jest i łaskawa, nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą, nie dopuszcza do bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego, nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą, wszystko

znosi, wszystko przetrzyma, we wszystkim pokłada nadzieję".

Pan Jezus nie chce śmierci grzesznika, pragnie aby wszyscy ludzie byli zbawieni, szanuje jednak naszą wolną wolę. Na nabożeństwie pierwszopiątkowym przyjmując Komunię św. przepraszamy Najświętsze Serce Boże za wyrządzone zniewagi. To z miłości ku nam Jezus przyszedł na świat w postaci ludzkiej za sprawą Ducha Świętego, wycierpiał wielkie męki, poniósł śmierć krzyżową,

zmarł, wstał i wstąpił do nieba aby tam przygotować nam miejsce, zesłał Ducha Świętego pocieszyciela aby nas uświęcił i pozostał z nami w tej małej okruszynie chleba uobecniany w każdej Ofierze Mszy św.

Jezus Chrystus objawiając się św. Małgorzacie Alacoque ukazał jej Swe Serce, które tak bardzo umiłowało świat a czcicielom Najświętszego Serca zostawił obietnice:

1. Dam im wszystkie łaski potrzebne ich stanowi.
2. Zgoda i pokój zapanują w ich rodzinach.

3. Będę ich pociechą w smutkach i utrapieniach.
4. Będę im ucieczką, szczególnie w godzinie śmierci.
5. Błogosławić będę wszystkim ich sprawom.
6. Grzesznicy doznają w mym Sercu miłosierdzia
7. Dusze ozięble staną się gorliwe.
8. Dusze gorliwe dostąpią doskonałości.
9. Złęję błogosławieństwo na te domy, gdzie obraz Serca mego będzie zawieszony i czczony.
10. Kapłanom dam moc kruszenia serc najbardziej zatwardziałych.

11. Imiona osób, które rozpowszechnią będą nabożeństwo do Mego Serca będą z nim związane na zawsze.

12. Z nadmiaru miłosierdzia Serca Mego obiecuję, że wszechmocna miłość Tego Serca wszystkim przystępującym przez dziewięć z rzędu pierwszych piątków miesiąca do Komunii św. dam łaskę pokuty ostatecznej, że nie umrą w stanie niełaski, ani bez Sakramentów św. i że Serce Moje stanie się dla nich bezpieczną ucieczką w godzinie śmierci.

Na ostatek wspomnę o nowennie i koronce do Miłosierdzia Bożego. Nowennę odmawia się codziennie o godz. 15.00 (godzina śmierci

Jezusa) począwszy od Wielkiego Piątku aż do II niedzieli wielkanocnej zwanej niedzielą Miłosierdzia Bożego ofiarując za poszczególne grupy ludzi:

1. Zatwardziałych grzeszników.
2. Kapłanów.
3. Małe dzieci (szczególnie I-komunię).
4. Pogan i tych, co nie znają Chrystusa.
5. Braci odłączonych (kalwini, luteranie, prawosławni).
6. Dusze pobożne i wierne.
7. Tych, którzy szczególnie czczą Mił-

(Dokończenie na str. 2)

(Dokończenie ze str. 1)

sierdzie Boże.

8. Dusze w czyśćcu cierpiące.

9. Dusze oziębłe.

Koronkę do Miłosierdzia Bożego odmawia się:

na dużych paciorkach - "Ojcze Przedwieczny, ofiaruję Ci Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo najmilszego Syna Twego a Pana naszego Jezusa Chrystusa na przebłaganie za grzechy nasze i całego świata", na małych paciorkach - "Miej miłosierdzie

dla nas i całego świata".

Na koniec odmawia się: "Święty Boże, Święty Mocny, Święty a Nieśmiertelny zmiłuj się nad nami i nad całym światem. Jezuu ufam Tobie".

W Polsce są liczne kościoły poświęcone Sercu Bożemu a wśród nich katedra rzeszowska. W dniu 3 VI br. z okazji roku 2000, Biskup rzeszowski zaprosił poszczególne parafie na nabożeństwo jubileuszowe. Nasza parafia brzostocka niestety niw wywiązała się z tego. Koszt autokaru 10 zł - nie takie duże pieniądze.

Zapisany byłem tylko ja i jeden parafianin. Przypomina mi to scenę z Ewangelii, gdzie król zaprosił poddanych na ucztę, ale jedni wymawiali się kupnem pola, kupnem pięciu par wołów itd. Czytając ten artykuł niech się parafianie wytłumacza, co im stało na przeszkodzie. Pobyt w dniu 3 VI był związany z odpustem pełnym a to było z ich strony lenistwo, bo tak to trzeba w końcu nazwać.

A. Szczepański

Eucharystia źródłem łaski i miłości

Jako ludzie wiary tak często mamy okazję uczestniczyć we Mszy św., ze względu na wielość parafii, kościołów i kapłanów.

Eucharystia jest źródłem i centrum życia Kościoła. Uczestnictwo we Mszy św. niedzielnej, jest najgłębszą potrzebą wiary każdego człowieka, który kroczy za Chrystusem.

Z natury każdy z nas jest słaby i grzeszny, dlatego potrzebujemy impulsu, podpowiedzi i dorady. Takim impulsem obligującym nas do uczestnictwa w niedzielnej Mszy św. jest wiara, ale też głos Boga, który nieustannie przypomina nam słowa w III przykazaniu Dekalogu: "Pamiętaj abyś dzień święty święcił". Kościół w II przykazaniu mówi do nas: "W niedzielę i święta we Mszy św. pobożnie uczestniczyć".

Przypomnijmy sobie kto i kiedy ustanowił Eucharystię? Uczynił to sam Chrystus, nasz Zbawiciel, podczas Ostatniej Wieczerzy, jaką spożył ze swoimi Apostołami, w słowach, które przekazał nam św. Paweł w I liście do Koryntian:

"Ja bowiem otrzymałem od Pana to, co wam przekazałem, że Pan Jezus tej nocy, kiedy został wydany, wziął chleb i dzięki uczyniwszy połamał i rzekł: To jest Ciało moje za was wydane. Czyńcie to na moją pamiątkę". Podobnie skończywszy wieczerzę wziął Kielich, mówiąc: "Ten Kielich jest Nowym Przymierzem we Krwi mojej. Czyńcie to ile razy pić będziecie, na moją pamiątkę". Ilekroć bowiem spożywacie ten chleb, albo pijecie kielich śmierć Pana głosicie, aż przyjdzie" (1 Kor 11,23-26)

Każda Msza św. jest wspomnianiem

męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Eucharystia w sposób szczególny gromadziła od czasów apostoelskich i gromadzi na niedzielnej Mszy św. wspólnotę parafialną w Domu Bożym, aby wspominać dzieło zbawcze Chrystusa.

Święty Justyn, męczennik, tak opisuje w II wieku niedzielną Eucharystię:

"W dniu zaś zwanym dniem słońca, odbywa się na oznaczonym miejscu zebranie nas wszystkich, zarówno z miast, jak i wsi. Czyta się wtedy pamiętniki apostoelskie lub pisma prorockie... przełożony żywym słowem upomina i zachęca do naśladowania tych wzniosłych nauk. Następnie powstajemy z miejsca i modlimy się, po modlitwie przynosi się chleb i wino z wodą, nad którymi przełożony odprawia modły i dziękczynienia, ile tylko może, lud zaś odpowiada radosnym AMEN. Wreszcie następuje rozdanie każdemu części pokarmu eucharystycznego, nieobecny zanoszą go diakoni..." (Apologia 1,67,3)

I tak pozostało do dziś. W ciągu wieków obrzęd z wieczernika otoczono tylko różnymi modlitwami.

W Eucharystii Chrystus jest obecny w różnoraki sposób. We wspólnocie zebranych, bo Jezus obiecał: "gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich" (Mt 18,20). Jest obecny w głoszonym Słowie Bożym, w osobie kapłana, który przewodniczy zgromadzeniu i działa cały czas w imieniu Chrystusa, to znaczy sam Jezus jest tym, który do nas mówi, to on głosi

Ewangelię, składa Ojcu Ofiarę, ją udoskonala, wyjaśnia i tłumaczy.

W całkiem szczególny sposób staje się Chrystus obecny pod postaciami chleba i wina. Tę prawdę o obecności Chrystusa w Eucharystii wyznaje każdy, kto z wiarą wypowiada słowa pieśni:

"O mój Jezu w Hostii skryty
Na kolanach wielbię Cię
W postać chleba Tyś spowity
Bóstwo Twoje kryje się
Ty, co rządzisz całym światem
Me zbawienie w rękę masz
Tu przed Twoim Majestatem
Aniołowie kryją twarz"

Przez wieki i pokolenia Chrystus daje nam dowody swojej obecności przez liczne cuda. W VIII wieku w południowych Włoszech w miejscowości Lanciano miał miejsce jeden z wielu cudów eucharystycznych. Pewien mnich Bazylianin, celebrujący Mszę św. w kościele, miał wątpliwości co do rzeczywistej obecności Chrystusa w

Najświętszym Sakramencie ołtarza. W tej opresji prosił Boga o jakiś znak, by móc odzyskać pokój duszy. Zaraz po Przeistoczeniu przed oczami zdumionego i przerażonego kapłana Hostia św. zmieniła się w kawałek krwawiącego ciała, a wino, w pieniającą się czerwoną krew, która następnie uformowała się w pięć różnych wielkości, krwawych bryłek. I rzecz znamienita, wszystkie razem ważą tyle, ile każda z osobna. Te najświętsze relikwie są umieszczone i przechowywane w dużej, srebrnej monstrancji w Lanciano, w kościele św. Franciszka, który w tradycji ludowej nazywany jest "Sanktuarium Cudu Eucharystycznego".

Cud w Lanciano jest permanentnym, czyli nieprzerwanym cudem. Przeistoczone postacie Ciała i Krwi Chrystusa nie są zepsute czy uszkodzone, lecz po dzień dzisiejszy zachowane w niezmiennym stanie. Są one z największą czcią przechowywane i czczone przez wiernych.

Głównym warunkiem udziału we

Mszy św. jest intencja uczczenia Boga, a nie wysłuchanie muzyki lub śpiewu. Uczestnictwo domaga się osobistego zaangażowania myśli, zdawania sobie sprawy z tego, co dzieje się przy ołtarzu i przynajmniej ogólnego rozumienia znaków liturgicznych. Uczestnictwo dotyczy całej liturgii mszalnej, począwszy od obrzędów wstępnych, przez Liturgię Słowa, Liturgię Eucharystii i obrzędy zakończenia. Dlatego niedopuszczalne jest spóźnianie się na Mszę św., bądź podczas jej sprawowania, stanie poza kościołem.

Pełne uczestnictwo we Mszy św. zawsze wyraża się w przyjęciu Komunii św. Aby godnie przyjąć Ciało Chrystusa - trzeba oczyścić swoje serce i duszę z grzechów przez sakrament pokuty, nieustannie pogłębiać swoją wiarę i żyć na co dzień miłością bliźniego.

Chrystus nieustannie mówi do nas: *"Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew ma życie wieczne, a ja go wskreszę w dniu ostatecznym"*.

Przyczyną usprawiedliwiająca nie-

obecność na niedzielnej Mszy św. jest:

a) niemożność fizyczna - jeśli uczestnictwo w Eucharystii przekracza fizyczne możliwości człowieka np. choroba,

b) niemożność moralna - jeśli uczestnictwo we Mszy św. związane jest z poniesieniem poważnej szkody duchowej lub materialnej, własnej lub kogoś drugiego np. ratowanie dobytku przed zbliżającą się powodzią,

c) wypełnienie prawa miłości - np. czuwanie nad chorym, opieka nad małym dzieckiem.

Natomiast turystyka, udział w imprezach sportowych, zabawa - nie są motywem usprawiedliwiającym opuszczenie Mszy św. niedzielnej. Każdy kto świadomie i dobrowolnie zwalnia się z Eucharystii niedzielnej lub świątecznej popełnia grzech ciężki.

Żyjmy więc tak, aby każda niedziela i święta były dla nas dniami pełnego uczestnictwa we Mszy świętej.

Dzieci naszej parafii, które po raz pierwszy w Roku Jubileuszowym przystąpiły do pierwszej spo-

Nawsie Brzostockie

1. Cisoń Marta
2. Kalina Klaudia
3. Karaś Anna
4. Kopera Artur
5. Krajewski Tomasz
6. Kudłacz Agnieszka
7. Kurek Magdalena
8. Lipka Mateusz
9. Maziarka Radosław
10. Mazur Krzysztof
11. Michoński Dawid
12. Rak Adam
13. Rak Dawid
14. Samborski Daniel
15. Skocz Łukasz
16. Skórska Justyna
17. Staniszewski Michał
18. Szpara Edyta
19. Sztorc Justyna
20. Tocki Sławomir
21. Trychta Dagmara
22. Tyluś Agata
23. Zięba Magdalena

Brzostek

1. Bachara Radosław
2. Banaś Karol
3. Barbarzak Beata
4. Bawiec Sławomir
5. Balsa Magdalena
6. Balsa Maria

7. Balsa Monika
8. Chomiszczak Patryk
9. Chudy Marzena
10. Cwynar Jerzy
11. Czekaj Ewelina
12. Czernik Katarzyna
13. Domaradzki Mateusz
14. Drapich Dominik
15. Drechsler Paweł
16. Dziedzic Paweł
17. Furman Aleksandra
18. Furman Mateusz s. M
19. Furman Mateusz s.T
20. Giergowski Dawid
21. Gierut Łucja
22. Gierut Radosław
23. Gil Mateusz
24. Gotfryd Paweł
25. Grygiel Izabela
26. Horowski Adrian
27. Hunia Barbara
28. Jachym Angelika
29. Kamińska Adriana
30. Kawalec Joanna
31. Kawalec Wojciech
32. Kolbusz Agnieszka
33. Kolbusz Damian
34. Konica Karolina
35. Kowalik Ewelina
36. Kumiega Tomasz
37. Kurcz Kinga
38. Lejkowska Dominika
39. Leśniak Damian
40. Lisak Paulina
41. Marcinek Rafał
42. Miszczak Dorota
43. Młyniec Mateusz
44. Moszczyńska Joanna
45. Nawracaj Jacek
46. Orzech Żaneta
47. Parat Martyna
48. Piekarczyk Piotr
49. Piekarczyk Weronika
50. Pieniądz Dagmara
51. Pisarek Marzena
52. Płaziak Dagmara
53. Płaziak Żaneta
54. Przewoźnik Amelia
55. Rogowska Ewelina
56. Roś Dominik
57. Samborska Magdalena
58. Sarnecki Sebastian
59. Smoła Agnieszka
60. Sobol Joanna
61. Sołtys Kamil
62. Staniszevska Monika
63. Strączek Anita
64. Surdel Adriana
65. Surdel Łukasz
66. Surdel Paweł
67. Surdel Renata
68. Surdel Wioletta
69. Szarek Paweł

70. Szewczyk Błażej
71. Szot Ewelina
72. Szot Justyna
73. Sztorc Daniel
74. Szukała Monika
75. Tokarz Paweł
76. Tyburowska Katarzyna
77. Urban Rafał
78. Wąsik Aleksandra
79. Wąsik Justyna
80. Wereszczyńska Agnieszka
81. Wodzisz Nina
82. Wojnar Marta
83. Wójcik Dawid
84. Zegarowska Otylia
85. Zydek Katarzyna
86. Żyglowicz Piotr

Sakrament Bierzmowania**Uroczystości w Gogołowie**

Sakrament ten wyciska charakter, czyli Sznamię, przez który ochrzczeni postępując na drodze chrześcijańskiego wtajemniczenia są ubogaceni darem Ducha Świętego. Jest on udzielany przez biskupa. W nadzwyczajnych sytuacjach przez kapłana. Zewnętrznym znakiem tego daru jest namaszczenie krzyżem na czole i wypowiedzenie słów: "przyjmij sznamię Ducha Świętego".

W naszej diecezji przygotowanie do tego sakramentu odbywa się w rodzinnych parafiach i trwa cały rok. Ponieważ ten dar

jest nazywany sakramentem dojrzałości chrześcijańskiej przyjmuje go młodzież przy końcu 2 klasy szkoły średniej. Każdy z kandydatów ma obowiązek uczestniczyć w specjalnie prowadzonych katechezach a także nabożeństwach oraz w czasie przygotowania do przyjęcia sakramentu odprawić 9 pierwszych piątków miesiąca

10 maja w kościele parafialnym w Gogołowie ksiądz biskup Edward Białogłowski udzielił sakramentu bierzmowania młodzieży z parafii Gogołów, Januszkowice i Brzostek. Z naszej wspólnoty parafialnej 101 osób przyjęło ten dar Ducha Świętego.

Redakcja

**KONSTYTUCJA
3 MAJA**

W 1772 r. Prusy, Austria i Rosja wykorzystały osłabienie Rzeczypospolitej i dokonały pierwszego rozbioru ziem polskich. Rozbiór jednak nie scalił mieszkańców zagrożonego państwa. Jedni nadal przedkładali własne korzyści majątkowe nad dobro ojczyzny, drudzy należeli do skłóconego wewnętrznie obozu prorosyjskiego, inni dopatrywali się szansy dla Polski w przymierzu z Prusami. Coraz liczniejsi patrioci dążyli do przeprowadzenia reform, które przynajmniej częściowo wzmocniłyby kraj. Powodzenie zależało od dostatecznie silnego poparcia rodaków oraz od sprzyjającej sytuacji międzynarodowej. Obradujący przez cztery lata Sejm Wielki przyniósł wiele istotnych zmian w życiu politycznym i społecznym. Najbardziej doniosłym osiągnięciem było uchwalenie w dniu 3 maja 1791 r. konstytucji - drugiej na świecie (po Stanach Zjednoczonych) ustawy regulującej organizację władz państwowych oraz prawa i obowiązki obywateli. Po raz pierwszy w XVIII w. Polakom udało się przeprowadzić reformę bez obecności obcych wojsk w kraju, bez jakichkolwiek nacisków. Zwyciężyło umiłowanie ojczyzny. Niestety na krótko. Konserwatyści magnaccy, niezadowoleni z utraty przywilejów, zawiązali konfederację targowicką znoszącą postanowienia uchwały majowej i zwrócili

się o pomoc do Rosji. Wybuchła wojna. Słabe wojsko polskie nie zdołało obronić konstytucji. Przystąpienie króla Stanisława Augusta Poniatowskiego do Targowicy ostatecznie przekreśliło dzieło Sejmu Wielkiego. Konstytucja 3 maja nie poszła jednak w zapomnienie, zawsze będzie zajmować znaczące miejsce w historii naszego narodu.

Obchody rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 maja stały się tradycją. Również w 2000 r. mieszkańcy Brzostku uczcili to ważne wydarzenie. Msza święta, złożenie kwiatów pod pomnikiem, przemówienie wójta gminy oraz uroczysta akademie w GOK-u to hołd dla osiągnięć polskiej demokracji.

Uczniowie szkoły podstawowej i gimnazjum wspólnie z Marią Smoroń, Magdaleną Przebiędą i Januszem Łackim przygotowali nastrojowy montaż słowno-muzyczny. Przypomnieli smutne i radosne chwile sprzed ponad dwustu lat. W prezentowanych wierszach i piosenkach często przewijał się motyw nienawiści, pogardy, obłudy i prywaty - głównych przyczyn wewnętrznego rozbitcia narodu, a przez to osłabienia całego państwa. Na szczęście zawsze znajdują się ludzie, dla których dobro Ojczyzny jest najważniejsze. Dzięki nim Polska wciąż istnieje.

Na zakończenie uroczystości zagrała kapela ludowa "Brzostowianie" oraz orkiestra strażacka z Żurowej.

U.K.

Brzostek wyróżniony**Ogólnopolski konkurs
"Znaczenie 2000 lat
chrześcijaństwa w historii
i kulturze narodu polskiego"**

Uczniowie brzosteckich szkół zachęceni przez katechetów i nauczycieli przygotowali wiele prac plastycznych i literackich. Ksiądz dziekan Emil Midura i proboszcz parafii Brzostek powołali komisję dekanalną, która wybrała z każdej grupy wiekowej najlepsze prace, klasyfikując je do etapu wojewódzkiego. I tak w województwie nasz dekanat reprezentowali z kolegami z innych parafii następujący uczniowie: Maria Balsa, Magdalena Balsa, Łukasz Serwiński, Marzena Wójcik, Joanna Zawilińska, Joanna Pietrzycka, Teresa Niekowal, Joanna Król ze Szkoły Podstawowej oraz gimnazjaliści: Anna Szweda, Małgorzata Piekarczyk, Sebastian Grygiel, Monika Gierut, Katarzyna Lisowska, Kornelia Pruchnik, Łukasz Kumięga i Sławomir Podlasek.

Ogłoszenie wyników konkursu odbyło się w Katedrze Rzeszowskiej 13 czerwca w obecności ks. bp Kazimierza Górnego oraz przedstawicieli Kuratorium Oświaty i Urzędu Miasta. Nasza parafianka **Monika Gierut** otrzymała za swoją pracę wyróżnienie w postaci książki i dyplomu.

W województwie podkarpackim patronami konkursu było Kuratorium Oświaty w Rzeszowie oraz Akcja Katolicka diecezji rzeszowskiej.

Redakcja

KRONIKA DUSZPASTERSKA

maj - czerwiec

Z naszej wspólnoty odeszli, ze znakiem wiary i nadziei w zmartwychwstanie, do życia wiecznego:

1. Franciszek Buczek, ur. 1927 r. - Nawsie Brzostockie
2. Jan Władysław Kamelita, ur. 1943 r. - Klecie
3. Helena Wal, ur. 1912 r. - Klecie
4. Stanisława Zięba, ur. 1920 r. - Klecie
5. Wiesław Papiernik, ur. 1957 r. - Brzostek
6. Tadeusz Łazowski, ur. 1926 r. - Brzostek
7. Władysława Kolbusz, ur. 1948 r. - Bukowa
8. Halina Zofia Kowalska, ur. 1953 r. - Bukowa

Do wspólnoty parafialnej poprzez Chrztost Święty zostali przyjęci:

1. Barbara Zięba - Wola Brzostocka
2. Dawid Wodzis - Brzostek
3. Daria Wodzis - Brzostek
4. Izabela, Anna Raś - Bukowa
5. Kacper, Jan Gąsior - Zawadka Brzostocka
6. Kacper, Krzysztof Krzysztofek - Nawsie Brzostockie
7. Wiktor Janiga - Brzostek
8. Małgorzata, Anna Gacoń - Wola Brzostocka
9. Marzena Sokołowska - Brzostek
10. Arkadiusz Grzyb - Brzostek
11. Martyna, Karolina Kawalec - Brzostek
12. Mateusz, Wojciech Wójcik - Nawsie Brzostockie
13. Dawid, Marek Strojek - Brzostek
14. Aleksandra, Anna Woźniak - Klecie
15. Grzegorz Niezgod - Bukowa
16. Karolina, Zofia Zegarowska - Brzostek
17. Jakub Bachara - Brzostek

Sakramentalny Związek Matżeński zawarli:

1. Paweł Kapłon z Edytą, Danutą Warchał
2. Artur, Antoni Czarnecki z Agnieszką Zawilińską
3. Wojciech Przywara z Wioletą Sowizdzał
4. Paweł Micek z Renatą, Haliną Rak
5. Wojciech Kolbusz z Pauliną Pieniędz
6. Stanisław Paweł Pęcak z Agnieszką Elżbietą Śpicha
7. Arkadiusz, Mateusz Leszkiewicz z Jolantą Bugno
8. Adam Fus z Dorotą Klęba

uczeni o Bogu

Urbain Leverier
1811-1877

Swoimi obliczeniami odkrył planetę Neptun. Był gorliwym katolikiem. W swojej pracowni kazał umieścić krzyż, na który często zwracał swój zmęczony wzrok.

MAŁE ABC chrześcijanina

Wyzwolenie, teologia wyzwolenia

W tradycyjnej teologii starano się opisać zbawczy czyn Jezusa wobec ludzi za pomocą słowa "odkupienie", natomiast tzw. teologia wyzwolenia uważa, że jeszcze lepiej i bardziej zgodnie z duchem czasu można go wyrazić słowem "wyzwolenie". Świadectwo Biblii - począwszy od doświadczenia przez lud izraelski wyzwolenia z niewoli egipskiej aż do solidaryzowania się Jezusa z wszystkimi biednymi, głodującymi, zniewolonymi i uciśnionymi - umacnia przekonanie, że Boga odkupiciela rzeczywiście trzeba też nazwać Bogiem wyzwolicielem. Punktem odniesienia również teologii wyzwolenia jest wydarzenie krzyża i zmartwychwstania Jezusa: na krzyżu Jezus przyjął los wszystkich ukrzyżowanych na tym świecie, aby okazać, że i w tym świecie istnieje realna szansa na życie. Dla teologii wyzwolenia charakterystyczna jest jednak też świadomość bycia wyzwalającą praktyką (praxis), a nie tylko teorią wyzwolenia. Teologię wyzwolenia krytykuje się w wypadku, gdy przestaje ona być "pomostem" do działania politycznego i ulega niebezpieczeństwu pochłonięcia przez politykę i zagubienia swej ponadpolitycznej tożsamości.

Zabobon

(od staropolskiego "bobo" - "straszydło") jest swego rodzaju przerostem religijności. W luki, które pozostawia wiara, wciska się zabobon, który każe zdać się na doczesną rzeczywistość, przypisując rzeczom i czynnościom moc przynależną tylko Bogu, i od niej oczekiwać zbawienia. Wyrazem zabobonu jest ufność pokładana w magiczną moc horoskopów, wróżb, amuletów, maskotek itp. oraz lęk przed skutkami niedostosowania się do prawideł, które nimi rzekomo rządzą. Z czasem rzeczy i czynności zaczynają dominować nad człowiekiem, a pragnienie odgadnięcia przyszłości nie zostaje i tak zaspokojone. Pozostaje tylko smutny stan rzeczy: zabobon zaciemnia wiarę w świętość, wszechmoc i opatrność Boga, a także w ludzką wolność.

Zakaz sporządzania obrazów

W starym Testamencie Bóg zakazuje ludziom sporządzania swojego wizerunku. Żydzi stanowczo odrzucali wszystkie obrazy Boga. Według biblijnej idei stworzenia człowiek, jako mężczyzna i kobieta, jest obrazem i podobieństwem Boga. W Jezusie Chrystusie sam Bóg stał się człowiekiem. Dlatego Sobór Nicejski II (787 r.) postanowił, że wolno oddawać cześć wizerunkom Syna Bożego, Jego Matki i świętych, ale nie adoracji, która należy się wyłącznie Bogu. Bogaty kult obrazów rozwinął się w Kościele wschodnim, którego świątynie zdobią liczne obrazy (ikony). Jedną z zasad reformacji brzmi: "sola Scriptura" ("tylko Pismo Święte"). Zawiera się w niej również starotestamentowy zakaz sporządzania obrazów. Dlatego w toku reformacji doszło też do obrazoburstwa i usunięcia z świątyń wszystkich obrazów.

KALENDARIUM LITURGICZNE

27 VI

Wspomnienie św. Cyryla Aleksandryjskiego, biskupa i doktora Kościoła.

Cyryl urodził się w Aleksandrii, w Egipcie około roku 376. Wierząc niezachwianie, że Najświętsza Maryja Panna była matką Boga, wystąpił przeciwko Nestoriuszowi, patrijarsze Konstantynopola, który utrzymywał, że Jezus Chrystus zrodził się z Maryi wyłącznie jako człowiek, boskość zaś została mu nadana potem z powodu Jego wielkich zasług. Zasługą Cyryla jest przede wszystkim potępienie błędów nestoriańskich i zdefiniowanie nauki katolickiej: dwie natury, Boska i ludzka, złączone są w jednej Boskiej osobie Chrystusa; stąd Najświętsza Panna jest prawdziwie matką Boga, a nie tylko matką człowieka Chrystusa. Cyryl przewodniczył soborowi efeskiemu, który potępił Nestoriusza i jego doktrynę. Cyryl drogo jednak zapłacił za to zwycięstwo, spotkało go bowiem wiele cierpień ze strony Nestoriusza i jego zwolenników. Zmarł 27 czerwca 444 roku.

Modlitwa dnia: Boże, Ty uczyniłeś św. Cyryla, Twego biskupa, niezwyciężonym obrońcą Boskiego macierzyństwa Najświętszej Maryi Panny. Spraw, abyśmy, którzy wierzymy, że jest naprawdę Matką Bożą, zostali zbawieni przez Wcielenie Chrystusa Twego Syna. Amen.

1 VII

Wspomnienie św. Teodoryka, opata.

Urodzony w drugiej połowie V wieku we Francji pochodził z przestępczego środowiska. Jego ojciec zajmował się rozbojem i kradzieżą, matka też nie była wzorem cnót. Dziecko zabrano więc spod ich opieki; wychował je św. Remigiusz, biskup Reims. Kiedy Teodoryk dorósł, został diakonem. Ożenił się co prawda, ale przekonał swoją żonę, aby zrzekła się praw małżeńskich św. Remigiusz wyświęcił go na księdza i polecił mu zbudować klasztor, w pobliżu Reims. Następnie mianował go opatem. Pobożność i gorliwość zakonnika, a także głoszone przezeń nauki spowodowały wiele nawróceń. Wśród nawróconych znalazł się jego własny ojciec, który porzucił swoje nikczemne zajęcie i wstąpił do klasztoru syna, gdzie przebywał aż do śmierci. Za przyczyną Teodoryka także pewien dom publiczny został cudownie przekształcony w klasztor żeński.

Modlitwa dnia: Panie, pozwól nam w życiu doczesnym zawsze pamiętać o sprawach niebios i naśladować przykład doskonałości ewangelicznej, jaki nam dałeś w osobie św. Teodoryka opata. Amen.

W. N.

SZYFROGRAM

53	29	11	72	Kaplan z księgi Samuela
20	42	32	31	Najważniejsze nabożeństwo
15	64	6	46	Inaczej legendy
57	25	62		Obywatel Izraela
26	48	51		Tomasz, przyjaciel Mickiewicza
56	14	8		Generał powstania listopadowego
1	7	16		Zwierzę z kolecami
43				Symbol chemiczny fosforu

68	56	38	35	9	63	27	37	39	Urządzenie elektryczne
30	55	66	28	34	44				Imię Mussoliniego
24	2	71	23	47					Ośrodek Arian w XVI w.
13	50	5	33	67					Spadek kursu na giełdzie
40	19	60	65	22					Państwo w Himalajach
36	12	54	70	3					Ojciec Achillesa bohatera Iliady
52	10	61	59						Inaczej ochota
18	69	4	21						100 lat
45	17	49	41						Jedno ze zbóż

A. Szczepański

Litery z kratek opisanych w prawym dolnym rogu tworzą hasło, będące rozwiązaniem krzyżówki.

Rozwiązanie z poprzedniego numeru: WIZYTA PAPIEŻA W ZIEMI ŚWIĘTEJ

Hasło:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54
55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72

Redaguje zespół pod kierownictwem ks. Wojciecha Wiśniowskiego
Parafia Podwyższenia Krzyża Świętego, 39-230 Brzostek, tel. (014) 68-30-300